

➡ **Egész évre 1 forint.** ⬅

I. évfolyam. 6. szám.

Budapest, 1882. Április 1.

FÜSTÖLŐ.

ANTISZEMITIKO-SZATYRIKUS S HUMORISZTIKUS

KÉPES HAVI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS: **BARTALITS IMRE.**

SZERKESZTI: **KÉNKKŐ.**

— — — — —
T A R T A L O M:

Tünődés. (Képpel.) — Dal az új urakról. (Költemény. Bolond Istóktól.) — Mikor érzi az ember magát furcsán? — „Apja, anya“... (Költemény.) — Egy boldog község. — Hajdan. 1848 előtt. — Most 1882-ben. (Két képpel.) — A helyzet. (Költemény.) — A zsidó ganef. (Paródia.) — Knófelesz bál és antisemita piknik. — Honjodhi Ábrahám dohlolja mogánok. (Képpel.) — Hogyan csalta meg az apját „Zwiefelesz Knófel?“ — Nem korcsosult... (Költemény.) — Az okos Salamon. (Képpel.) — Maczesz. — Tükörképek. — Az istállóban. (Képpel.) — Levélszekrény. — Okmánytár. — Bors. — Fejtörő. — Szerkesztői üzenetek. — Borítékon: Előfizetési felhívás a „Füstölő“-re. — A kik félnek a „Füstölő“-tól. — Egyetemi polgártársak! — Követésre méltó. — Előfizetési felhívás a „12 röpirat“-ra. — Hirdetések.

— — — — —
ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE:

EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

— — — — —
EGYES SZÁM ÁRA **10 KR.**

— — — — —
ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: A KIADÓNÁL VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZÁM.

VIDÉKEN: MINDEN PÓSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.

1882.

➡ **Az újonnan beérkező előfizetők az eddig már megjelent számokat is kapják.** ⬅

Nyilatkozat.

Ezennel kijelentjük, hogy jelen számunktól kezdve a „Füstölő“ felelős szerkesztőségét **lapunk kiadója**, a segédszerkesztőséget pedig **Ács Géza**, ismert írónk vette át.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„FÜSTÖLŐ“

czimű antiszemita-satyrikus és humorisztikus képes havi-közlönyre.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **BARTALITS IMRE.**

Most, midőn hazánkat egy hatalmas ellenség, a zsidófloxera fenyegeti, mely úgy beette már magát a ministerek, képviselők, újságírók, ügyvédek, tudósok, művészek, hivatalnokok lelkébe, hogy azokból halálos holtig ki nem pusztul, s melyet ez okból az erre hivatottak kiirtani meg sem kísértének, — nekünk magánosoknak kötelességünk az erkölcsi pestis ellen kordont huznunk, s vele szembezállnunk, még ha a velünk szomszédos nagyhatalmak, tudniillik a jordánba szerelmes lapoknak támogatására nem számíthatunk is, — a minthogy nem is számítunk.

A helyzet megváltoztatását a mai országgyűléstől ne várjuk, mert tagjainak nagy része anyyira benne van már a zsidók zsebjében, hogy csak megrázni való fülük látszik ki belőle.

Az országosan elterjedt gyom eltávolítása nagy nehézséggel jár, de mi azért nem félünk annak tövisétől s készítgetjük a talajt a jövő generáció vetése számára, mely hogy jó legyen és ki ne száradjon, egy kis langyos tavaszi előfizetési esőre van szükségünk.

A szellemi hárcz, melyet Izrael foghagyma illatu népével folytatunk, mindnyájunk háboruja a veszélyes had ellen, melynek uzsorás körmei között a kettős hazában majd minden család meghozta már áldozatát a Molochnak.

Ez tett bennünket nihilistákká, vagyis földönfutókká, kell hát hogy neki hasonlóval fizessünk.

KÉNKŐ Szerkesztő.

A „Füstölő“ előfizetési ára postai bérmentes szétküldéssel

egész évre 1 frt,

de kijelentjük, hogy csakis egész éves előfizetéseket fogadunk el.

Gyűjtőknek 5 példány után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Ujjonnan belépő előfizetők a „Füstölő“ eddig megjelent számait is kapják.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal, **Bartalits Imréhez**, a „Füstölő“ kiadó-tulajdonosához: **(Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. szám)** intézendők.

A márczius hó elsején kiadott 5. szám tartalma:

Antisemita nevezetességek arcképcsarnoka. III. Liszt Ferencz. — Babérkoszorút nekik! — Ömlik a pénz. (Költemény.) — Mokhány Berczi. — Árvíz után. (Költemény.) — Bábel nyelv. — A dobutczában. — Maczesz. — Phinkelesz Kóbi eseteiből. — A hős Jakab. (Költemény.) — Hiteles jóvendőlések márcziusra. — Beiratás-kor. — Mentség. — Naplopók között. — Kávéházban. — A szállósgazda meg a zsidó. — Pipafüst karikák. — Az embertanból. — Népdal. — Fejtörő. — Szerkesztői üzenetek. — A b o r i t é k o n : Fölvívás. — Vidéki telefon. — Előfizetési felhívás a „12 rőpirat“-ra. — Hirdetések.

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS: **BARTALITS IMRE.** — SEGÉDSZERKESZTŐ: **KÉNKŐ.**

ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 1 frt.
Egyes szám ára **10 kr.**

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondsor vagy ennek
térfogata **5 kr.**
Nyitott sorokért **20 kr.**
Kéziratok nem adtnak vissza.

T Ü N Ö D É S.

Vadász: Le is lőném, nem is. Ha lelövöm, zsidó protégéim és árendásaim megtap-
solnak, de a józan világ kinevet; — ha nem lővöm le, akkor meg a csirkéimet hordja el...
Eh! hadd röpjön, úgy is szapora a baromfi.

Dal az új urakról.*)

Ismét zsidó kezén
Nemes családnak birtoka.
Sokan mondják a fény, —
Salád uzsora volt oka.

S az ódon udvarház,
Es ősi sarjak gyűlőhelye,
Be rá borult a gyász! —
Zsidó fiakkal van tele.

Zsidó, de gazdag úr
S a pénz az úr ma, hasztalan.
Terítve gazdagul
Oly sok vidám barátja van.

Kedélyes czimborák
Vesszik, szerelik őt körül,
Dicsérik jó borát,
Az asztalát, min ő örül.

Költséget nem hímél,
Mutat sokat és vessz czimert
Nemes barátiért,
S hogy tisztelőre tenne szert.

Dicsérik mindent,
De tisztelő csak nem terem;
Mert fényes minden itt,
Csupán a gazda lelke nem.

De hajh, a tisztelet
Magától, hogyha nem terem,
Azt venni nem lehet,
Nem áru az, juh bőre nem.

Nem adják azt soha
Hitvány ebéd kamatjaként;
Hisz ez nem uzsora,
Nemes szivért kölcsönbe mén.

S a tarha más a latt
Az ősi kistély oly beteg;
S míg népe benn mulat,
Falán bujában, megreped.

S bár pénzesül a pór,
A mért ő is mellét veri.
A vén paraszt, ha szól,
A volt urát említve ri.

S ez szerzi bánatát,
Hogy bár uralja annyi őt,
S az annyi jó barát
Között se lél egy tisztelőt.

Bolond Istók.

*A „Püstitő” részére. — Szerk.

Mikor érzi az ember magát furcsán?

Mikor éjjel a vizes flasi helyett a petroleumosat
hajtja fel.

Mikor a fogadóban saját szobája gyanánt szom-
szédjába nyit, s vélt ágyában idegen embert talál.

Mikor éjjel a portásnak 20 krajczáros helyett
forintosot ad.

Mikor a dohány csempész a czivil ruhában járó
financz biztost kérdezi, ha nem vesz-e szűz dohányt?

Mikor a képviselőházban komoly beszédet
akár hallani, s épen Jókai szónokol.

Mikor az ember vidékre bálba utazik, s a vonat vélet-
len akadály miatt a bál este helyett másnap reggel ér oda.

Mikor a képviselő rosszul betanult beszédje ele-
jén veszi észre, hogy jegyzéke helyett a szabó-
kontót dugta siettében zsebébe.

Mikor evés közben kenyér helyett a flaskó pa-
rafa dugaszát teszi szájába.

Mikor ebédre hivatván, levesen kívül mást nem
eszél, hogy a kappan peccenyéből annál jobban ki-
tömhesd a gyomrod, s a házi asszony a főzelék után
felkel és bocsánatot kér a rövid ebédért, s neked még mo-
solygó arczzal kell illendőségből megköszönnöd a
jöltartást, mellyel tökéletesen ki vagy elégitve.

Mikor látogatóban annyi ideig időzöl, hogy a
kaput becsukják, s neked esetleg pénz nem lévén,
a házmester gorombaságait zsebre kell raknod.

Mikor a völegény a „bornemiszszát” affectálja
jegyese előtt és az véletlenül berúgva látja, s vissza-
küldi a jegygyűrűt.

Mikor a levélhordó a várt pénzes levél helyett
párte-czédulát hoz.

Mikor az ember vaspályán utazik és jegyét el-
veszti, s mintha nem is váltott volna, — megbüntetik.

APJA, ANYJA . . .

Apja, anyja megpihenni
Temetőbe szálltak,
Árvaság, s gond öröksége
Csak a szegény lánynak.

Árvaság és lelkierő,
Gond, s két dolgos karja! . . .
Koldus kenyér — száraz kenyér:
Azt dehogy akarja! . . .

Szolgálatért eseng szava
Sok nagyuri háznál.
„Lenne, hugom, de csak úgy, ha
Szent-György napig várnál.

Nem fogadunk föl cselédet
Szegődő időn túl.“
Szegény lánynak szíve vérzik,
S a végsőhöz fordul.

Zsidó házba, jól palástolt
Utálattal lép be . . .
Kényszerűség, miért család
Szegénykét a lépre? . . .

Üde arcán szűz szemérme
Hajnalpirban játszik,
De szívében sűrű, sötét
Bánat éjszakázik.

Keveset mond, aztán hallgat . . .
Menne, de marasztja
Egy förtelmes vérszopónak
Még förtelmesebb sarja.

Pokoli tűz lángja vakít
A még szörnyűbb arcon,
S a szép lányka fölé hajlik,
Hogy fülébe sugjon.

S im a lánynak szűz szemérme
Két karjába fordul:
Piff! puff! s zsidónk szinte kékül
A két szűz pofontul.

Hogy mit sűgött, nem tudom, de
Mérget vennék rája,
Hogy tizednap is dagadt volt
A két füle tája.

Künn a forrás hűs vizében
A lány kezét mossa . . .
Hiszem, hogy ily hőstett után
Isten pártját fogja.

Pipaszurkáló.

Egy boldog község.

Hát bizony boldog és irigylésemelő község az a Budakesz és pedig azért mert: n i n e s z s i d a j a .

De hogy lehet az, kérdi a nyájas olvasó, hogy legyen község az országban, főképp a zsidóvándorlás e korszakában z s i d ó m e n t e s, midőn ez a minden-hova betolakodó faj beveszi magát a legutolsó, leg-szegényebb faluba is és a jöletben élő budakeszietek hogyan mellőzte mégis?

Nem jó kedvéből, annyi bizonyos, hanem Budakesz község összetartása idézte elő ezt az igazi csodát. — De mondjuk el a történetet.

Az ötvenes években egyik budakeszi ház halálózás következtében eladóvá tétetvén, az épen azon a vidéken időző Mózes Józ rebach reményében értéken fölül megfizetve tulajdonul megszerezte a házat.

Ez ellen a község nem tehetett semmit, tehát más módról kellett gondoskodni

Gondoskodott is az érdemes községi bíró, még pedig nagyon helyesen, amint a következők megmutatta.

A zsidó beköltözése előtt ugyanis a község bírája az összes lakosságot a község házhoz meghíván, azokhoz körülbelül így szolt:

„Mózes zsidó megvette a Huber-féle házat, azt tudjuk, de még azt is tudhatjuk, hogy nem azért vette meg, hogy abban lakjék és földmiveléssel vagy iparral foglalkozzék, hanem azért, hogy a házban üzletet rendezzen be s azáltal bennünket kiforgasson örökeinkből, mert a zsidó mások romlásán gyarapszik. Azt mondom tehát kelmeteknek, hogy akár korcsmát, akár boltot nyisson a zsidó az általa megvett házban, senki feleje se menjen s tőle még krajczárárut se vásároljon. Megértettek kelmetek?“

— Megértettük! — volt az általános válasz.

— És a szerint cselekesznek?

— A szerint.

— Mert aki most tett ígérete ellen vét és a zsidótól bármit is vesz, súlyos bírságot fizet a község pénztárába.

— Helyes, úgy legyen! — kiáltá a lakosság lelkesülten. — Ezzel a gyűlés feloszlott.

— Most már jöhetsz, zsidó — gondolta magában bíró uram, kezeit elégedetten dörzsölve.

Mózes zsidó csakugyan üzletet nyitott az általa megvett házban, még pedig nem rossz számitással leginkább asszonyi személyeknek tetsző tárgyakat, pántlikát, selymet, ruhaszöveteket a legnagyobb választékban szerzett be, hogy majd azokkal léprecsalja a budakeszi asszonyokat.

Azonban akármily hivogatólag volt is berendezve a bolt, nem ment annak tájára a kis kutya sem.

Mózes várt napokig, hetekig, hónapokig, hasztalan. Vevő egyetlen egy sem mutatkozott.

Midőn az eredménytelen várakozásban hat hónap mulva kifáradt, Mózes bezárta a boltot és pár nap alatt mindenestül kitarakodott a községből.

Ezután házat bocsátotta áruba. Azonban annak sem akadt még vevője.

Igy pusztította ki a zsidót a nép értelmessége és összetartása, minden erőszak és kényszer alkalmazása nélkül.

HAJDAN

1848 előtt.

Kakasdy: No Miska! csak jól a fenekére szedj ennek a hunczfut Jordánnak, hogy máskor ne adjon három fertályt egy fontban. Majd én olvasok: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 5, 6, 7 —

Iczig: Khünyörgölök a najdságos órnak, nem jól számítja, iszen 11 uthán nem üth khüvetkhezik, hanem 12.

Kakasdy: Bocsáss meg Iczig, én is elvételtem, mint te szoktad, — de hogy se teneked se én nekem ne legyen igazam, hát újra kezdjük, — s azzal a huszonötöt elejéről kezdik.

A helyzet.

Szegény népem mily rég nyögsz a kín alatt.
Nem látod-e a gaz zsidó mint halad?
Elnyel az ár, ő gazdag lesz... Nincs mentő...
Hej beh igaz!
„Rég veri már a magyart a teremtő.”

Per'g a dob, bár merre nézel árverés,
Szaporodik a koldus, bűn, szenvedés;
Sirva néz vissza a kín alatt nyögő.
Csoda e ha
„Azt sem tudja, milyen lesz a jövőendő.”

Napszámostól államfőig a zsidó
Csalva lop és mégsem éri a bitó?
Messze szárnyal a honfi gondolatja...
Szegény hazám!
„Lesz-e neki még valaha jó napja?”

Könytől ázott, halvány arcok, tört lelkek,
Uzsorától végkép tönkre tétettek.
Legjobb volna a gyors cselekvés útja...
Most szendereg,
„Örüljön-e, busuljon-e? nem tudja.”

MOST.

1882-ben.

K a k a s d y: Instálom alásan nagyságodat, kegyeskedjék Feri unokámat az igazgatása alatti vasúthoz ha egyébként nem, hát diurnistának bevenni, hol ha csak 25 frtot kap is, boldognak fogja magát érezni. Tudja mikor árendásom volt is igen jó barátok voltunk, könyörüljön hát rajtunk, úgy is maga tett bennünket urakból koldusokká.

I e z i g: Igen jól emlékezem magamat, mikhor a huszonüthöt eskomphéroztatta nekem a Miskha hojduval. Sojnalok magamat, hojd thünkre mente, — de nem thehetek rula. Thessék újra khezdeni minth a Miskha hajdu.

A zsidó ganef.

(Paródia.)

Óseimnek füz-fa síjja
Sutban fekszik elhajítva;
Jó helye van annak ott...
Én zsidó ganef vagyok!

A gseftelés csak az élet
Van életem: abból élek;
Izzadjatok magyarok...
Én zsidó ganef vagyok!

Jól készítsd paraszt a zsebed,
Száz perczentem te fizeted;
Pénzt alább nem adhatok...
Én zsidó ganef vagyok!

Tán a becsületnek óljek?
Az ilyenek mind szegények.
Mire nézném a napot...
Én zsidó ganef vagyok!

Van, igaz, egy nagy virtusom,
Ebben párom nincsen, tudom:
Handlérozni jól tudok,
Én zsidó ganef vagyok!

Milyen jó, hogy megengedik:
Be sokat megnyuztam pedig...
Van is pénzem, van de sok.
Én zsidó ganef vagyok!

Mit törődöm az országgal,
Az országnak nyomorával?
Ha magam meghízhatok.
Én zsidó ganef vagyok!

Ha egyszer majd elfogy éitem
S a mély pokolba betérem:
Ott is gseftelek, csalog.
Én zsidó ganef vagyok!

Knófelesz bál és antisemita piknik.

Kaposvölgy. (Tolna megye.)

A farsang kiválóan a vigalmak évadjá. Carnevalnak és Terpsichorenak áldoz ekkor a bálozó világ. „A mi népünknek” is kedve szottyant mulatni e lefolyt évadban egy kaposmenti községben. De hogyan pénziadás nélkül? Mert ország-világ előtt tudja van, hogy a zsidó egy sósperecz és három decziliter czukrosvíz elfogyasztásánál báiban sem viszi többre. Ily költsézőknek pedig senki sem nyit báli termet. Mit tettek tehát Júda fiai? Kész a terv. Keresztényeket kell összecsidíteni, hogy a kiadandó költségek fedezetet nyerjenek. A keresztény férfi költ, a keresztény nő esetleg egyébre is jó annak, ki mindent „porthékának” tekint. A számítást azonban ezuttal részben keresztülhúzta a keresztény szellem.

Az iparos osztály java része visszaemlékezve a czéhrendszerre, az abban divó hagyományos „lakozásra”, sorakozik, s zártkörű házi contra-bált kezdeményez, úgy vélekedvén: miért nyujtsion segédkezet a keresztény a nép anyagi és lelki javát kiszivattyuzó szemita fajzatnak még a mulasztásban is? ha a zsidó mulatni akar, mulasson saját pénzén, ne a keresztény véres veritékén!

Az ellen-bált hírül veszik a zsidók. És lón erre óriási összeröffenés Judaeában! lón új-váj, gezejresz! egy emberré kövült az egész pereputy-faj. És azt mondják „nincs kagal?!“ Szemita átkok, „kriek” csak úgy hullottak a keresztények fejére. Ekként nemtelen eszközökkel, pálinka pressióval pár éhenkórász, iparos névre sem méltó keresztényt, s kryptosemitát sikerült a zsidóbalba terelni.

Elérkezett a nagy éj! A zsidó kurta koersmában már huzzák a barna fiúk. „Mithugrász” már járja a polkát a kosorrú Szálikával, a „gyikhátu” a kétes hírű „böregér” leányasszonnyal, a „nagy lépetű” a vályogvetőnével, a budapesti „ganef” a fodrásznéval; a „szuperos” is aprózná a Souper-csárdást a „magyar menyecskevel” — ha tudná! Ily tarkabarka figurák forogtak a platon jó ideig, míg végre a magyar iparosok megunván az alig váltakozó „Drei Schrittet”, elégedetlenségökben, hogy csuful rászédettek, a szomszéd szobába vonultak, s kártyán verték el pénzüket. Mig aztán künn éjféltájban az éhes megcsalott keresztény férfiak a csillagok járását vizsgálgatták, addig benn nagyvárosi bumpszi jelenetek fordultak elő. Némely honatyva örülhetett volna az amalgamizációznak; de mi azt mondjuk: vigyázzatok demoralizáló szemiták! mert a mit egy „fekete” fajrokontok a juhásznál minap elkerült, ti megkaphatjátok!! — E jelenetnek hajnalhasadtával az vetett véget, hogy egy demimondeszerű, kalandos, rovott életű hölgyet bálkirálynővé kiáltottak ki, kit is már fölbokrétázott állapotban ünnepélyes carnevalmenetben zeneszó mellett kísért haza a kéjencz compania.

Tanuljatok keresztények, mint kell a zsidó csahangokra hallgatni!

Ezalatt amott, a község közepén egy közszeregetű iparos házában a község színe java ad egymásnak légyottot a keresztények batyubábjára. A tánczeremmé alakított tágas szobában a plafond fenyüga-

lyakkal van földiszitve. A bejáratnál szemközt hosszú táncrend függött, melyet batyús zsidó sipolt ki a publikumnak. Más helyen táblán a vasvári kóser népdal pompázott.

A kitűzött órában a barna zenészek rázendítik a talpalávalót, húzzák tüzesen s a fiatalság járja igazán, magyárosan. Mily kedélyes volt a hangulat azok között, kiket a keresztény szellemű multság hozott össze! mily vigan forogtak a párok! — Mily szépen megfért egymás mellett a kivágott brokát derek, túllruha és kartonruha, az uszály és a bokorugró! Föl-fölhangzott a sirva, vigan szóló hegedű hangjai mellett a kitörő festszelen kedv is:

Kicsi nekem ez a ház,
Kinyomom az oldalát

Mire ráduplázza csakhamar a másik rész:

Bárcsak az az éjszaka,
Három napig tartana.

Volt is tánc három éjszakára való! A kórmanyart, csárdást, búvós keringőt fölváltotta a szilaj kopogós; míg végre éjfelután a mellékszobában gazdag buffet várakozott a vigadókra, kik beigazolták a német költő szavait:

Eine gute Speis' ein guter Trank,
Hält Leib und Seele schön beinand.“

És itt a lady-patronesse előzékeny szivessége, úgy egy veterán paedagog eszme gazdag felköszöntője „a keresztény solidaritás és kagalról” kellemesen fűszerezte a fohagyomás rostélyos, libamáj pástétom, stb. alkalomszerű étkek elköltését.

Midőn már mindenki teljesen kielégítve hagyta oda a dusan terített és megrakott asztalt, egy poeta-szerű vers rögtönzése és eldalolása után vigan hangzott az alkalmi dal:

Áj-vájt kiált a bős zsidó, hejre tyhutyu, hepp,
Hogy megbukott a daridó; hejre tyhutyu, hepp,
Ha viganí akarsz eztán, hepp, hepp, hepp,
Magad pénzén tedd ezt Jordán! hejre tyhutyu, hepp!

Majd ismét vigan folyt a táncz. Szépen, találóan volt rendezve a füzértáncz. Leleményes módon osztották ki a csinos cotillon-jelvényeket. Kapott mindenki egy darab rongyot. Ezzel el kellett menni egy füttyülő rongyos zsidóhoz, ki e czélra házalt. Itt átadta a rongyot s kapott érte egy spon, melybe a füzértáncz-jelvények: fohagyamakoszoru, ludmáj, zsidósíp, kaftán, stb. voltak göngyölgetve. Ezek eredetiségök által kedves emlékül fognak szolgálni.

Záradekul jelmezben jelentek meg batyus zsidók vándorbottal s következett a zsidók kivonulása Magyarországból Palaestinába. A legszebb jelenetek egyike volt ez. Mindenki a valóságban ohajtott volna ezt látni nem jelmezben, s azért kimondhatlan lelkesedéssel dalolták indulól az ismeretes vasvári kóser népdalt. — Erre már a bitorágyából fölkelő nap is mintegy tüntetőleg bearanyozta az ablakokat és lakot, hol aranyos volt a kedv és honnét nem egy kedves emlékekkel távozott a vigadók sokasága.

Scheigecz.

Honjodhi Ábrahám dohlolja mogánok.

Én vadjok edj háres
jerek,
Válthót hamisithni
merek,
Nem jün rá a gaj, jól
thodok,
Vojd ha rájün, eltha-
gadok.

Én vadjok edj derék
jerekh
Hamisan eskhödni
merek,
Odj is szohmár az a
gajim,
Csakh a geseft ledjen
fain.

Én vadjok edj báthur
jerekh
Nyilthon szemküzt
esholni merek,
Dhofla rebach, dofla
gseft,
Ghajim zsebbül min-
dég gerecht.

Én vadjok edj ghozdogh jerekh
Phénzre fhekszem, phénzen khelek,
Cshok phénz, cshok phénz az én lélekh,
Ghajim zsírján khünnyen élekh.

Macsesz.

Hogyan csalta meg az apját „Zwieflesz Knöfel.”

Höstünk, a ki a valóságban ugyan nem valami nagy hős, — kényelmét élvezve elhizott oldalbordájával — feleségével ül „orasági“-kastélya előtt és igen kedélyesen diskurál.

— Thodod kedves moczikhám, most ju khedvem von. Mast emondok neked edj nadjszerő thürténeth, az én viszanthalanságos életer:bül, akhor még thégédöt is „Rézikának“ szolítotthák, — bizam most már nagyon khüvér és nagyon whén „Rézika“ volnál. — Hallgass jól.

Alig váltam még neinzen jahre alt — s a mint mastan is láthod, akhor nadjon elegant khülyök valtam. Az én thátele elvithe egyszer enghem maghávol azt már nem emlékhezem, hodj nyólbör venni, vagy borju bőr venni mentönk-e? Az óthon thanitotha az én thátele, hodj lehet a nyólbören a groise gscheft machen! So sol iach leben! ü a legerősebben madjarázott, egy nadjot koppantotta az én szivem!... Meglátham edj nadjon szép leányt. A haja olyan veres volt mint az enyém. Az ő orr éphen olyan aristókratikus mit az enyém! És bizam isten rám nézett. Te voltál az Rézikám! Azt mandtam a thátelének nekhem van sok dolog most, elmegyek és mentem othanad, — mikor azonban othanod menthem, the el-

thöntél. Ez otán nem thodtam alodni. Mjndég csak a te hajad és orrod vált az eszemben! Nekhem khellett téged látni. Megszeretthelek. De nem thodtam khi vagy?

Édszer aztán egy najdszerő eszme jött nekem. Tholád ki! Udje nem thodod? Azt gandaltam!

The Knöfi (akhor még ez volt a nevem, thodod hogy a Rongyházi nevet csak később vethem 5 frtért, (das var ser thájer!)) de nadj baland vadj te. Van neked edj ösmerős a Kóbi, a sornalist — majd be theszel edj ójságba, hodj az a báj os höldj azt a báj os ifjót, a khinek oly szép róthe haar van — látha — mondja meg hol lakik? És hodj a tháteleja hányj procentra szokott gsefte machen!! — azothán oda irtham az én név Zwieflesz Knöfl. A jappó otczaban. De thodod-e mi thörthénte? Az ójságban ez a hirdetmény a börz-kündmachung-ok mellé került és az én thátele is elolvasta. — Aztán azt mandta nekem the baland, neked nem szabad egy nőt az „üner von der ünserigen“-ből elvenned, végy el goj-nak a leányát, akhor ha magad is leszel kheresztény, khannst dü so a grojse gsefte csinálni — — de már akhor is volt nekhem talent, ész viel, ser viel!

Megcsaltham az én tháthele. Bár ne tethem volna. Edj pár uap móva az ójságban olvastam, hodj „A khirály otczaban lakom, várom azt a báj os ifjót. Aranyvári Rézika. Nr. 32.“ Repölthem! Felöttem egy ómiboszra, — azt a 10 krajézar mast is sajnálok! — A thübbit thodod; feleségem lettél, mast nadjságos asszony vadj. A lányom othan meg csak ógy balandolják a sok óri emberek. Csak az baj moczikhám, hodj mast már én nem bolondolom othanad!

Zsidó-barát.

Nem korcsosult...

Nem korcsosult még el a hős magyar,
Csak szendereg, van benne még élet.
Kiviszi ő, mindazt, a mit akar...
Csöndes álmából egyszer feléled.
A rongy alatt még büszkeség lakik...
Koldusbotnak vágják csak a fákát...
Ha megtelik majd az üröm-pohár,
Ha öszserokad a kinok alatt:
Iszonyu lesz a nép itélete.

A hontalan, nyomorult söpredék,
Lélek kufárok aijas gaz hada
Magyarnak írja bemocsokolt nevét,
Hazudik, mi szívből nem fakada.
És e ravasz, emancipált fajzat,
Melyet más nemzet kikergét, üldöz, —
Csalás, lopás, uzsora mestere,
Ez ölje meg az egykor nagy magyart?!
Még nem késő, ébredj! Tetteire fel hát!

Még nem késő! Muljon el a közöny!
Az ördögből angyal nem lesz soha
Miért a szenvedés, a hulló könyv?
Írántad nem a sors oly mostoha,
Mindenedet, mit jog, s munka adott,
Lassanként majd elveszi a zsidó
Az éhezőt, ha lop megbüntetik,
S a zsidót, ki csal, gyilkol ügyesen,
Nem bántja a törvény, börtön, bitó.

Kénkő.

AZ OKOS SALAMON.

János gazda: Salamon bácsi adja ide az istenért fecskendőjét, a házam ég.

Salamon: Mi khüzöm hozzá nekem?

János gazda: Jól van, de a maga pajtája is a tőzsomszédjában van az égő épületnek.

Salamon: Mi khüze hozzá magának?... Hát thudja mit János? A maga háza négyszáz frtot ér, de nincs biztosítva; az én pajtám meg csak két százat, de thizennégyszáz forintokig van aszszekhurizva. Ha a khend háza elég, elég az én pajtám is, és én thizennégyszáz forinthat khapom, a khibül maga khapja thszáz forintot.

János gazda: Anye be okos ember maga Salamon, akkor hát hozzon egy liter bort, hát csak hadd égjen.

MACZESZ.

* A pókok behálózzák s befonják a — — házat; a zsidók behálózták s befonták a — — hazát.

* Melyik keresztény ének az, a melynek kezdete a zsidók tetteiben talál leghivebb kifejezésre?... Hát az, hogy: „Keresztények sirjatok!”

* Ami az ördögnek a tömjén, az a zsidóknak a „Füstölő.”

* Mikor Ágai Adolf Munkácsy Krisztus-képet megnézte, így szólt Börzevizijéhez: „Hasonmásikám édes, nézd, ez a Pilátus ugy tartja a kezét, mintha 100 perczentes kamatokat akarna fölvenni.”

* Mikor Munkácsy a halhatatlan „zongora-királyt” megcsókolta, Ágaileben azt gondolta magában, hogy mért nem ő az a Munkácsy, hadd harapta volna le a „maestro” orrát; vagy hogy miért nem volt annak a Munkácsynak fogai között egy kis adag — — kigyóméreg.

* Ágaileben oly terrorizmusba ejtette a „zongora-király” parancsoló méltósága, hogy — az ellene való agyarkodásra némi kurázsit meritendő — minden „Lisztporolás” előtt szorgalmasan áttanulmányozza a — — thalmudot.

* A zsidók úgy megharagudtak Lisztre, s úgy megszerették Munkácsyt, hogy elhatározták, miszerint ezental hangversenyekre nem, csak képcsarnokokba fognak járni.

* Melyik katonai commandó szó áll legjobban a zsidó képhez?... Hát a — Plünderung.

Pipaszurkáló.

Tükörképek.

„Néhány éve lehet. A két órányi távolságra fekvő X. helységbe kelle utaznom. Az ut azonban a legnagyobb mértékben terhes volt; mert az esőzés miatt feneketlen sártengerre vált, azért a fuvarosnak busásan meg kelle fizetnem. Alig, hogy elindultam, N. bérlet látom utánam futni. Legyen szives, ugymond, egy távoli rokonomat kocsjára felvenni, az ur X. felé utaz; ő pedig Y-ba szándékozik, s minthogy a Tisza mellől jön, igen fáradt, s nagy jótétemény volna, habár pénzért is, ha csak egy darabra is kocsin utazhatna. Felvettem hát goj létemre azon tiszta melléki urat, ki gyarló kinézésű táskájával együtt bizonyosan nyomott annyit, ha nem többet, mint én és kocsisom együtt véve. Elutaztunk X-be minden nevezetesebb mozzanat nélkül. Itt elvált az atyafi, köszönve és a fuvarosnak valamit oda csusztatva, csakhamar eltűnt szem elől. Később dolgomat végezve, utra keltem hazafelé. Egyszer eszembe jut megkérdezni a kocsiszt: mit fizetett a t. ur? Hát egészen 4, mond négy krajczárokat.

Alig néhány hó mulva Y. helységhez egy órányira fekvő Z-be vásárra utaztam s a véletlen ugy hozta magával, hogy hazafelé gyalogolnom kelle. Utközben utolér egy koci. Kit látok, mint az én tiszparti zsidómat? Megállítom s udvariasan megkérem, lenne szives Y-ig felvenni, a mérsékelt fuvardíjt megfizetem. — Mit gondol a nyájias olvasó, mi történt? Szánó mosolylyal néz le rám jó utitársam, teljesen elfeledve a vett jót, azt mondja: „Nü, mith áll khend útba, menjen thuvább!”

Adieu!

* * *

var üsszeókolódzott az istálló tethő zsupjával, és el kezdett égni.

Tehát thűz van!

Mindjárt eleregettem a morháimat, és kihajthotham, csak a khucsisét hagytham benn.

Hadd khárosodjék a goj! — gondaltam. Mikhör ez megvolt, kiálthoztam: „thűz van, thűz van!” Na, futóthák aztán a pharaszthok! A Pákrics szomszéd házát mindjárt megmenthethék. Én kiabáltam a folyosó ablakból: „Csakh a Lebinger házát, csakh a Lebinger házát védni!” mert thotham, hogy az nem éghet el, mert csherepzsindelyes. De az a khotya pharaszt mégis a zsuppos pajthát védhete, mert thotta, hogyha az elég, a szomszéd utca is elég; — tehát az én kikhopasztott pharaszthoz háza is. „Váj mir!” — gandaltham — az enyém therv dugába dölt; nem lesztek oraság; de khimenni nem merthem, mert kiáltozták: „Dobjáthok a jojtogató zsidót a thűzbe!” meg azt is kiáltozták hodj bele thesznek a „Füstölő”-be.

No hát, gondolham — inkháb én irokh meg a szerkesztő órnak; mert ha ezek a pharaszthokh irnak, hát mindjárt hazudnak, és azt mondják, hogy a Kharesu zsidó szászándékfos jojtogató.

Khérem fogja a „Füsthölő” párthomat, én meg pártholom a „Füsthölő”.

Ergebenster Diener

Sámuel Karcsu.

thudományos najd khereskedő.

Okmánytár.

T. cz. Holender Janó földmivelő

T n.

Nyitrau Februárus hó 6-án 1882.

Miszerint ki egyeztek Wolner Jakabval, hogy Holender Janó első Januáron 5 for.tokot letesz es Sónék Polák 2 for.tokot mint adosagokba letesznek es a megszabot idő mar elmúlt es kötelességöknek nem tettek. Hát hivatalos úton önökeket fölfigyelmzem ha rövidesen kötelességüknek eleget nem tesznek, hat hivatalos úton törvényt felveszem, es önöknek törvényi költségeket szerezek.

Weis M., ügyvéd.

BORS.

Igen szerettek kötődni az iskolás fiuk a velük járó Jakhecz Khóbiával.

— Edd meg apád fejét tormával Khóbi! — ingerkednek egy izben is vele.

— Egye meg a fene! — szólt vissza mérgösen a zsidó gyerek.

Mikor a csögi határt elverte a jég, a falu jegyzője a következő szavakkal kezdte jelentését, mit a helyi hatósághoz terjesztett.

„Van szerencsém tudomásul hozni, hogy határunkat elverte a jég!...”

FEJTÖRŐ.

Beküldé a 2183-ik előfzető.

- 28, 2, 65, 6, 66, 9, 15. Két krajczért ad egyet Iczig.
31, 48, 27, 50, 44, 8. Város Vasmegeyben.
26, 43, 49. Vele Isten dicsértetik
60, 1, 51. Három betű az a-b- -ből.
47, 5, 71, 36, 21. Az orthodox zsidónak étele ilyen szokott lenni.
12, 34, 70. Megszolgált munkáért fizetett díj.
17, 64, 35. Hívelyes vetemény.
14, 37, 56. A zsidót és birkát nagyon szereti.
40, 7, 45, 11, 59, 29, 33, 18, 73. Körmenetnél használják.
39, 67, 4, 20, 58. Kis gyermek tesz így.
3, 22, 24, 13, 30. Mindnyájunk teremtője
57, 68. E nélkül semmi sem történik.
72. Újnak ollenéte.
62, 69, 42, 46, 54. Némely növény termését nevezik így.
53, 52, 23. Mókus szereti.
16, 61, 38. Iczig előtt bőre kedves
19, 32, 25, 10. Eléje téve Rác-ot, város Pestmegeyben.
55, 41, 63. Kávénak felesége.
1—73 Ismert zsidó nóta.

A helyesen megfejtők közül az első nyertes a „Rómes éjök” című hét kötetes regényt, a második, harmadik, negyedik, ötödik és hatodik a „12 röpirat” ez idei oddig megjelent első félévi folyamát kapja. — Megfejtési határidő: ápril 20.

A „Füstölő 5-ik számában foglalt „Fejtörő” megfejtése:

**„A zsidónak nincs Krisztusa,
Nincs is annak mennybe jussa!”**

Helyes megfejtését következő t. előfzetőink küldték be:

Andrássy Ernő, Skultéti Pál, Ifj. Priváry Pál, Korber Antal, Stancsics József, Szilágyi Elemér, Károlyi József, Vichó József, Szabó Gyula, Schreiber Pál, Melegyaszy Gyula, Dóczy Kálmán, Igaz Péter, Strakovics Ignác, J. J., Beszker Ferenc, Váry Elek, Ifj. Hübaly Sándor, Szalay Pál, Markovics Károly, Millán Antal, Pertrian Vilmos, Fábry László, Fábry József, Edlkrauth János, Eiman László, Horváth József, Székér Fekund, Kunár József, Sipos Imre, Szail János, Boleman István, Bankóczy Sándor, André Géza, Bróda Ida, K. Jedlicska Irma, Szélessy Mariska, György Imre, Ifj. Székely István, Szulczy Antal, Kneizits Vince, Reichenbach Ferenc, Tegő Pál, Dénes Bertalan, Sperlagh Józsefné, Borossy Béla, Blaskovich József, Klancsek János, Pufisich János, Husits Pál, Uchity József, Stühriz Imre, Nagy Lénice, Kálar Géza, Reiner György, Somogyi Adolf, Fűtő János, Somogyi Béla, Winkler Mihály, Lefány György, Halkuss Béla, Páliz Pál, Károly Sándor, P. Széles Anaklét.

A kifizött jutalmakból a „12 röpirat” I. évfolyamát Somogyi Adolf; „A bűnös nó” című két kötetes regényt Sperlagh Józsefné; a „Diszsonancia” című költemény kötetét Igaz Péter t. előfzetőink nyerték.

Szerkesztői üzenetek.

Felkérjük t. lapársainkat, kik velünk csereszonyha tépni ohajtának, legyenek szivesek lapjuk járatását részünkre megkezdeni. Szinte kérjük a t. kaszinók, olvasókörök, társulatok, s más intézetek elnökeit, vendéglők, kávéházak tulajdonosait, hogy lapunkat, mely e hazában e téren páratlan, pártolni, s megrendelni, s a nyilvános olvasó asztalokra kitenni sziveskedjenek.

B. F. Küldeményeit vettük. Sorra jönnek. A t. példányt megindítottuk. A többi magán levélben.—Schweigcz. Továbbra is kérjük szives közreműködését. Mint láthatja: felhasznál-tuk. — Z. M. Társai mellő tették a papirkosárba. — K. B. Buenos-Ayres. Vettük az előfzetést. Kérjük lapunk terjesztését honfársai között. — V. N. Mint láthatja, lapunk szellemi tartalma emelkedett. Az ön cikkeitől ugyan nem menne egy jordán se Palaestínába. — M. J. Nem elég ám az érzelem a verseléshez Tanulmányozza a kiválóbb írókat, költészztant s aztán talán . . . N. D. Leve'ed kaptuk, cikkeitet várjuk. — Többeknek: A 25 kötet regényt 6 frt rendkívüli kedvezményáron ujonnan belépő előfzetőink folyvást megrendelhetik.

A kik félnek a „Füstölő“-től.

A „Budapesti Hírlap“ márczius hó 30-áról kelt 88. számában a következő sorokat hozza:

(A kifüstölt „Füstölő“) Szegény „Füstölő!“ Azt hitte, hogy a hol és merre megjelen, mindentinnen kifüstöli a zsidókat. Bekukkintott az egyetemre is. Az ifjuság antisemita része persze azt kívánta az olvasókör bizottságától, hogy rendeljék meg a nevezett élelzetet. A bizottság azonban nem tett eleget e kívánságnak. Hanem azért a „Füstölő“ hűségesei ott füstölték az olvasóterem asztalán, antisemiták nagy örömeire semitáknak még nagyobb bosszantására. Ekkor meg egyszerűen kitiltották az olvasóteremből. Szakadt aztán az interpelláció, akárcsak a záporosd, a szegény bizottsági tagok nyakába. A dolog vége az lett, hogy egy semita ifju indítványára 10 szoval 6 ellenében kerekén kitiltotta a bizottság. Szóval kifüstölték a jámbor „Füstölőt.“ —

Ezen annyira mennyire jóakaró közlemény ellenébe a „Pester Lloyd“ a többek között ezeket írja: „... a bizottság tehát a legutóbbi ülésén Bihari indítványára 10 szoval 6 ellenében elhatározta, miszerint az olvasókör a „Füstölő“ szennyelap (Schandblatt) helyiségében nem tűri, arra elő nem fizet, és még ingyen sem fogadja el.“

Lányit a „Pester Lloyd“. Mi erre csak azt jegyezzük meg, hogy ha a „Füstölő“ egyáltalában „szennyelap“, ugy ez csak azon értelemben lehet, hogy szennyel, piszokkal és rondasággal (érsd zsidókkal) foglalkozik s hogy ezektől az ország épületét megtisztítani akarja. Ezt a „szagos“ munkát azonban csak glacé kesztyűvel kezünkön végezzük. De hát ez ha, kellemetlen dolog is, mai napig a legparancsolóbb hazafiai kötelesség.

A „Füstölő“ különben annyira mélyen szennyelap mint szenny és piszoklap a „Pester Lloyd“, még lapnak zsidóformévényeit majd különös figyelemmel kísérjük.

Egyetemi polgártársak!

Sajnos esemény az, midőn néhány szennyes lelki zsidó fajzat elhymoni szeretne egy oly élelzetet, mely sok más művelt, s a végromlást idejekorán belátó nemzet példájára ostorozni igyekszik a lélekku-fárok, börtön falai mellett elsurrano Jordánokat, kik rövid idő mulva végképp szétmarczangolják — hyenaként — államunk testét. Nézzetek szét e hazában! Miért a nyomor, inség, miért van a sok koldus, büntény? A magyar süllyed, a zsidó emelkedik. Eljő majd az ezeréves ünnepe. Kik jönnek majd össze ekkor? Pirul arcunk, ha rá gondolunk. Árpád ivadécai rongyban, jajgatva, s lesznek Zrinyiek, Hunyadiak, Frangepánok is kik büszkén verik majd mellüket, mert ők bírják a vérrel és véréjtekkel keresett hazát, annak mindenét...

Nem! Ez nem történhetik meg. Karoljátok fel az eszmét, lássatok mélyen a jövőbe...

Ugy teljesül, mit a legnagyobb magyar mondott: „Magyarország nem volt, hanem lesz!“

Áos Géza.

Követésre méltó.

Az antisemitizmus nemes eszméje az egyik legmagyarabb városban: Pápán a napokban amint értesülünk, egy valaki fogadót nyit „Az antisemitákhoz“ czimvel, hol az eszmét bővebben fogják fejtegetni. Németországban és Ausztriában számos ily czimú, s czélu fogadó van. Jó volna, ha e példa több helyeken követésre találna

„12 RÖPIRAT“

Antisemitikus folyóirat.

Szerkesztő és kiadó: ISTÓCZY GYÖZÖ.

Második évfolyam.

Különösen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe a „12 röpirat“-ot. Míg a „Füstölő“ a zsidóság kinövésait a humor és a guny fegyvereivel ostromozza, addig a „12 röpirat“, ezen, összes sajtónk majdnem teljes hallgatagsága mellett egyetlen magyar antisemita politikai közlöny, a zsidókérdést mint világkérdést a tudomány és tapasztalat fegyvereivel viszi tovább. Sokan, a kik zsidókkal pórul jártak, s kik közül némelyek ezeket veszettek, mások pedig életnyugalmukat veszítették, s csak később szereztek meg maguknak ezt a valódi talizmánt, bánkódnak azon, (késő bánat!) hogy korábban nem bírták e füzeteket, a melyek legbiztosabb óvszer az ellen, hogy közülünk valaki zsidó által megkárosíttassék vagy bajokba bele sodortassék. — Kiadóhivatalunk utján ugy az I. mint a jelenleg folyó II. évfolyami füzetek 3—3 frttal megszerezhetők.

A megrendelések, legcélszerűbben posta-utalvány utján küldendők be

A második évfolyam hatodik (márcziusi) füzetének tartalma.

Néhány szó azokhoz a „középuton járó“ urakhoz Fertő-mellékitől. — A vasvári alesperesi kerület lelkeszei kérvénynek tárgyalása, a képviselőház f. é. február 18-ki ülésén. — A zsidó harczteréről. Havi szemle. (A zsidókérdés a magyar képviselőházban. Stöcker, Strosser és Cremer beszédei. — Stöcker és Henrici agitacionális működése. — A bécsi antisemita reformegylet megalakulása és programja. Schönerer, Schöffel, Fünkranz és Dobler, reichsrathi képviselő mint antisemita egyleti tagok. — Az óralánczon fityegő ezüst lengyel zsidócskák, mint bécsi antisemita jelvény. — Zsidó fenyegetődzések Gladstone ellen, a mikből megítélhető az is, hogy mi várna a magyar miniszerelnökre, ha nem a zsidók szája ide szerint beszélné — Bárdó de Worms, angol zsidó parlamenti tagnak kudarcot vallott intercessionális indítványa a muszkaországi zsidók érdekében. — Az angol consularis jelentések az oroszországi zsidóügyekről. — A „Christian and Jew“ londoni antisemitikus lap. — Oroszországból. Proclamálása azon elvnek, hogy a zsidókérdés minden államnak saját belügye. Az orosz kormány álláspontja a zsidókérdésben. Terv az orosz zsidóknak Turkesztánba való kitelepítésére nézve. — A finnlandi zsidóellenes petíció. — A zsidókat a korcsmáltatási jognak a falukon való gyakorlásától eltöltő romániai törvénynek a kis városokra is kiterjesztése. Jonescu képviselő interpellációja s Bratiano miniszerelnök válasza. A romániai zsidók készülődései a Palaestínába való kivándorlásra, s ennek a román kormány által való elősegítése. — Csak nálunk Magyarországon nem történik semmi!) — Panaszkönyv: Panaszlevél Temesvárról. P. J.-től. — Hangok a vidékről. Nyílt levelek a szerkesztőhöz: Sátrvárról és Bácsmegegyéből. Szerkesztői nyílt levelezés.

☛ Az egyes füzetek 50 krért Bartalits Imre könyvnyomdájában (Budapest, Eszterházy utca 12. sz.) is kaphatók.

JUX TÁRGY.

Antiszemita juxtárgy (jou-jou) óralánczon hordandó, ezüstből, kapható a „FÜSTÖLŐ“ kiadóhivatalában. (Az ezelőtt hirdetteknel kisebbek.) Egy darab ára bérmentes küldéssel 1 frt 50 kr.

Csak keresztényeknekél vásároljunk!

SCHULLEK SÁNDOR.

Késméves mester Budapest.
Király-utca 21. szám a.

Finom asztal- és zsebkések, mézáros bárdok és szerszámok, angol borotvák, sat. Jótállás mellett. Mindenem javának előfizetnek.
Postai megrendelések a vidékre utánvét mellett eszközölteknék.

Kübbe E.

CAZDASÁCI GÉPÁROK

Mosonból

ezenel tisztelettel meghívja a nagyérdemű közönséget utjamon meggyitott főraktárának
BUDAPESTEN
VI. kerület, Váci-kürtút 21. szám a.
szíves meglátogatására.

SEEFELNER J. L.

m. kir. udvari papír-, rajz- és festő-szer kereskedése; cs. és kir. szab. Phönix-sokszorosító lapok főraktára.
BUDAPEST,
Váci-utca 9. szám.

SIREMLÉKEK

rendkívül nagy választékban

Gerenday A.

első orsz. márványműgyárosnál,
Mária Valéria-utca 2.

HEYEK ADOLF

BUDAPESTEN,

Szervita-tér és sütő-utca sarkán

a „padásnőhöz“

külföldi kávék, szobkellékek, szövött árúk, férfi-
női harisnyák és divat-czikkok raktára.

KÜLÖNÖS FIGYELEMRE MÉLTÓ.

A hirnevés dr. **Forti**-féle

sebtapasz

mely rendkívüli gyógyereje, eloszlató, érlelő s fájdalomt csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztos s egyszerűs mind gyökeres gyógyulást eszközöl különemű bajokban. Egy csomag ára **50 kr.**, nagyobb csomagé **1 forint** használati utasítással együtt, postán küldve **20 krral** több.

Központi küldeményező raktár Budapestben:

TÖRÖK JÓZSEF

gyógyszerész urnál király-
utca 12. sz.

Bécsben: Pleban F. X. gyógyszerterében, Istvántér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszerterében, Freung 7. sz. Fritz G. és R. gyógyfűszerkereskedésében, Bräunerstrasse 5. sz. Prágában: Fürst József gyógyszerterében Poric 1071. II. Grätzban: Nedved A. gyógyszerterében a Mur-téren. Jassyban: Engel J. gyógyszerterében.

Továbbá kapható Budapestben: Pillich F. (ezelőtt Jezovits) udv. gyógyszerterében nagy (3) korona-utca. — Pataky K. gyógyszerésznél nagy korona-utca 26. szám. — Wagner J. városházterén. — Schernhoffer K. özv. a „nagy Kristófhöz“ czimzett gyógyszerterében, Kristóftér sarkán és idős Dr. Wagner D. gyógyszer. Váci boulevard 59. — Egressy K. gyógyszer. nádor-utca 2. — Sztupa Gy. gyógyszer. a Kalvintéren. — Urbán J. király-utca 98. sz. — Thalmayer és Seitz nádor-utca. — Kochmeister Frigyes utódnál nagy korona-utca 22. sz. — Telkessy J. udvari gyógyszerterében a várban. — Vlassek E. gyógyszerterében a Krisztinavárosban. — Frum J. gyógyszerésznél viziváros fő-utca. — Schwarzmayr K. gyógyszer. viziváros fő-utca. — Eiszdorfer G. gyógyszerterében Tabánban (Ráczváros) fő-utca. — Alsó-Lendván: Kiss B.-nál. — Aradon: Rozsnyai M. és Schaffer A. gyógyszer. urnál. — Berettyó-Ujfalun: Sárrethy L. — B.-Csabán: Varságh B. — Búd-Szent-Mihályon: Lukács F. — Debreczenben: dr. Rothschnek V. E., Tamássy K., Götl N. és Örvényi O. — Dévaványa: Paczek G. — D.-Földváron: Nádhera P. — Egerben: Köllner Lőrincz és Buzáth Lajos gyógyszerésznél. — Eperjesen: Isépy Gy. — Ersekujvárott: Conlegrer J. — Gesztelyen: Pintér P. — Gyöngyösön: Mersits N. — Győrött: Müller K., Ziniel József. — Huszton: Keresztes S. — Jászberényben: Teschler E. és Merki J. — Kaposvárt: Kecskény T. és Babocsay K. — Kassán: Koregtó K. A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — Karcagban: Báthory B. — Késmárkon: Generich C. A. — Komáromban: Grötschel Zs., Schmidthauer A. és Kirchner M. — Kun-Madarasban: Jung K. — Losonczon: Kirchner D. és Plichta L. — Léván: Boleman Ede. — Makón: Nagy A. — Mező-Berényben: Baranyi M. — Mező-Kászyon: Rätz Gy. — M.-Turon: Borbás J. — Miskolczon: Dr. Csáthi, Szabó, Mayer R., Ujházy K. és Dr. Szabó Gy. gyógyszer. — M.-Szigeten: Héder L. — Mitroviczán: Krstonsic A. — Nagy-Kanisznán: Prager Béla és Belus J. — Nagy-Károlyban: Füleky P. és Koricsánszky L. N.-Körösön: Medveczky Gy. — Nagy-Szombaton: Pántotsek R. — N.-Váradon: Huzella M., Molnár J. és Nyiry Gy. gyogy. — Nyiregyházán: Korányi J. gysz., Szopkó Alfr., és Lederer I. gyógyszerész, és Kovács S. — Pakson: Malatinszky S. — Pécsőst: Sipőcz J. — Pozsonyban: Pisztorý B. — Putnokon: Fekete N. — Rimaszombaton: Hamallár K. — Rozsnyón: dr. Pösch J. gysz. és Hirsch J. N. — S.-A.-Ujfehlyen: Medveczky A. és Pintér F. — Sümegen: Stumborszky L. — Szathmáron: Bossin J., Dr. Lengyel M. és Böszörményi J. gyógyszer. — Szegeden: Kovács Albert. — Sz.-Fehérvárott: Braun J. és Diaballa Gy. gyógyszer. — Székelyhídon: Szabó J. — Szombathelyen: Simon Gy. — Tarpan: Monó J. — Temesvárott: Tárcazy I. és Jahner C. M. gyógyszer. — T.-Ujfalakon: Rojky G. — Técsőn: Ágoston Gy. — Tokajban: Reiner D. — Ungvárott: Lám Sándor, Fränkel M. gyógyszer., Krausz A., Speck J. és Peltárszky A. — Veszprémben: Ferenczy K. — Zirozen: Tejfel J. — Erdélyország. Deesen: Roth P. — Kolozsvárott: Valentini A. és Biró J. — Brassón: Schuster K. L., Gyertyánffy és Verzár. — M.-Vásárhelyt: Bucher M. — Segesvárt: idős Miffelbacher J. B. — Seps-Szent-Györgyön: Beteg B. és Ötvös P. — Szászváros: Grafins J. — Tövísen: Slafkovic J. — Zilahon: Weisz S. 3) — 10

Ezen kitünő hatásu, nem éllag ajánlható gyógytapasz készítője:
Forti László. Lak.: Budapest, I. ker. Nádor-utca 3-ik szám

Özv. Gyimóthy Károlyné

férfi lábbeli készítő.

BUDAPEST,

kecskeméti-utca 5. szám.

MONASZTERLY és KUZMIK utódoi

udvari divat-áru szállítók

Budapest, Váci-utca 17. sz.

KIRCHKNOPF és ADÁM

férfi és női harisnyák, kapczák, gallérok, kézélok, ingbetétek és zsebkendők, bőr-, czérna- és posztókesztyű raktára.
Budapest, Ferencziek tere 2. sz.

SZURMÁK V.

ezelőtt **SZURMÁK J.** és fiaí
arany, ezüst- és drágakő-ékszer üzlete.
Budapest, kigyó utca 4. sz.

KOLLARITS JÓZSEF és fiaí

kész fehérnemű, vászon, asztalnemű és szövött árúk gyári raktára,
az „Ypsilanti“-hoz.
Budapest, Váci-utca 5. sz.

Ebenführer György

fűszer- és vegyesáru-kereskedés
„a gyöngytyúkhöz.“
BUDAPEST,

VIII. ker., kófaragó-utca 5. szám.

Wetzer Pál

rumburgi vászon, kész női és férfi fehérnemű raktára,

„a szép magyar nőhöz“

Budapest, úri- és koronaherceg-
utca sarkán.

LŐRINCZ ISTVÁN

lábbeli-gyára.

Budapest, VI. muzeum-körút
5. szám.